כד א מיי' פ"ז מהלי' פסק"מ הל' יא: כה ב מיי' פ"ד שם הל' כט: כו ג ד מיי' פ"ז מהלי' מעילה הל' ו:

ד"ז שיך למתני'

שיטה מקובצת

ה) בנשיא ה"ע שו' להשתנות וקשה לי כי דהכי דנשיא עשוי להשתנות אם יעבור מנשיאותו כן יחיד עשוי להשתנות אם פינוהו נשיא ריש לפר דברוך מיוחד מסדר ומכל הפסולין שאין מעמידין סלק אלא מהשיאין לכהונת יתום הרא"ש ל"ל: ב) מתירא ליה לבתר: ג) רב רבינה: ד) לבטוח הא ה) קמנטר לה כתן: ו) שמסין שמביאה על אות ה' נמוקיב: ז) מתיבה אם כו' עד תיבה אמר רב ל"ש ור"ב ס"א איבעיא להו משנמלקה מאי אמר: ז) וכפרה ומותרת באכילה: ח) דרב חנינא כותיה דרבי יוחנן תניא כותיה דרב חמאה: ט) הספק אם עד שלא נמלקה נודע שילדה תעשה דראי שלדה שסמין שסביאה על לא הודע מביאה על הודע אם: י) נודע לה שילדה: יא) עי' בהדרשין: יב) שילדה מזה ומצה דמה וכיפרה ואסורה באכילה מיצה דמה האח"כ נודע שילדה אסורה: יג) המפרש שתי סלעים לקנות מהם אשם שפחה ותרומה שהיה חייב ודיצת בשתי סלעים ולקח בה שני אילים לאשם ומסקי לה בנם דאחיל דיוה נביה אם היה אחד מהם כו' הא"ת אמאי לא מעל כר תום כת"י: יד) השני ירעה עד שיסתאב: טו) ק"ק לפה לא מעל כיון דלא היה לו לקנות רק אשם אחד כמו שאר בני הסתניתין דאמר מעל ושמא אתיא כו' יהודה דאמר בפרק הנחנה (מעילה דף יט ע"ב) המשנה מקדש לקדש לא מעל א"נ דלקח בתן ר"ל מוד' דסבור לעשות בתרי וחזקא רישא אבל אינך בני דסתניתין דלקח שני אילים לחולין לא הוי בסוד [דלא יקח] מעות הקדש לקנות בהם חולין רק בשנג ולכך מעל • סה"י ז"ל: טז) לקח בה שני אילים לחולין פי' להיות חולין דסבור מעות חולין הן ונמצא שהיו מעות הקדש ומשמע דלקח בשתי סלעים • תוס' כת"י: טז) עי' בהדרשין: יז) אחר לאשם לקח בה ב' אילים אחד לאשם כו' ונמצא שמעל בסלע אחד שהרציאו לחולין אם היה כו' אין לאשמו זה כמו אשמו דרישא דהבא ר"ל לאשם שפחה הרוחה שהיא מחייב בו ושני למעילתו דהיינו לאשם מעילות שהרציא מעות קדש לחולין דאין לפרש כמו בריש שהרי ברישא שניהם היו חולין ובידו לעשות מהן [איזה] שירצה אשם חובתו ואיזה שירצה אשם מעילתו והרי שוב לו שביא הרוצש שם הקרן ויעשה מן היפה עשרה זו אשם שפחה הרוחה שהיה חייב בו מהחלה דהיינו קרן הרוצש ומן היפה שתי סלעים אשם מעילות אבל הבא בסיפא שלקח אחד מהם לאשם שפחה הרוחה שהיה חייב בו לא מצי דלא יעשה אשם שפחה הרוחה והשני לאשם מעילה ואפילו יפה עשרה זו לא יפסדו מן הרוצש ולהכי קתני ויביא עמה סלע ותרומה דהיינו קרן שנגל והרוצש והבי מיפרשא בגמ' • תוס' כת"י: יח) מקדש דשני בשני סלעים דאפרשינן לאשם: יט) הדעת דשמא בסמאה: כ) תדה' וקשה דהא בסמ' נזיר ס' שאמר הריני נזיר בבריאת אוכא תרי איסורי איסור נבלה ומשום דחולין שנשחטו בעזרה וצריך לומר דהכא כתב דברין הוא מותרת בהגאה היינו למ"ד חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא • גליון מהר"י ז"ל [א"א המעתיק עיין בס' ערוך לנר בדף ז ע"ב ברש"י בא"ר שעמד בעזרה לאו דאורייתא • גליון מהר"ם ח"ל] מעילות ולכן אם: כא) גזילו • גליון וה"נ תניא פ"ב דמעילה בוה: כב) דאמרה אמילו בהגאה: כג) מעילות ולכן אם: כג) גזילו: כד) לחולין והשתא מעל: כה) יקרב לאשמו הראשון שהרי לאשמו נלקח מהשתה שהרוצשו אות ו' נמחק: כו) הילכך הוסש כי אות ו' נמחק: כז) דסי לכך אמר ת"ש סיפא ואע"ג דאידי ואידי אשם ניגוד אמ"ל יביא הרוסש בהרי גזילו וא"כ אמאי קתני ברישא דבהרי אין מיתי לה: כח) מאי למעילתו דרישא אשם ה' נמחק: כט) שהפרישו לאשמו ולקח אות ו' נמחק: ל) והיינו למעילתו דקתני תיבת לאשמו נמחק:

לשפרי דלכי מתיידע ליה בתר לכי ארצפרין לאיתויי חטאת: אמר קרא או הודע אלו מכל מקום מיתי חטאת: אע"ג דאייתי קודם לכן אשם חלוי [שאם מת וכו'] כלומר שאם מת לאחר שהביא אשם חלוי קודם שהודע לו מת בלא מן כיפר עליו אשם חלוי: מתקיף לה רבא • בלא אשם חלוי מיתה מסרקת עון אלא אפילו מחיים מכפר עליו להכי לדגן עליו מן הטיסרים שאין יסורין באין עליו בינו ביני מאחר שהביא אשם חלוי ועד שיודע לו שביא חטאתו ג) האשה שיש עליה חטאת העוף ספק בגון ספק אם נפל הפילה או רוח הפילה ועבר עליו יום"כ כו' סמני שהחטאת שבביאה מכשרתה ליכל בזבחים ולא משום חטאת קא מתיא: אם משנמלקה • מספק אח"כ נודע לה שודאי נפל הפילה הרי זו תקבר הואיל ונמלקה כשעדיין ספק לה דספק חטאת אינה נאכלת משום דאית בה תרי איסורין דספק חולין בעזרה הוא וספק נבלה היא משום הכי תקבר: אמר רב כיפרה • כלומר שאעפ"כ עלה לה בחובתה הואיל ונודע לה אי הכי כיון דכיפרה בו אמאי תקבר אמאי לא תאכל לפי שאינה משחרשת שכיון שהפרישה תחילה על הספק שלא היתה ראויה לאכילה הוסיה דעתו ממנו ולא: שמרה ונפסלה בהוסה הדעת • אינם קאכר דלא מתיחוי לה הא דיה דוחת ומחיים לית בה פסלות הוי לבטוף מאחר שנמלקה הוא מגבר לה כתן דהכהנים ורוחין הן ואמאי אינה נאכלת • דסתניתין בנודע לה שלא ילדה מיירי דאסור לאכול משום נבלה ותחלין דויא בינו ביני דהיינו בהגאה ומאי דתיקבר דרב וכיפרה אדרא איתמר דאשמר הראשה שהביאה כו': שמסין שמביאין על הספק על לא הודע חטאת העוף מביאין על הודע • הילכך כשנודע לה קודם שנמלקה תעשה דראי ותיאכל לכהנים אם משנמלקה נודע לה שילדה: אמר רב אפילו הכי מזה דמה ומצה דמה • לשם ודאי דהיינו עיקר כפרה ומותר באכילה: ר' יוחנן אמר אסורין דספק חולין בעזרה הוא ודספק נבלה היא ואית בה תרי איסורי כדאמרן: אי תיסבר דאשה ילדה • אם משנמלקה נודע לה שילדה מזה דמה ומצה דמה • אמאי לא תקבר דאמר רב אפילו הכי מזה דמה ומצה דמה: אמר רב כיפרה • אמאי תקבר • דלא מיתה מסרקת עון אלא אפילו מחיים מכפר עליו להכי לדגן עליו מן הטיסרים שאין יסורין באין עליו בינו ביני מאחר שהביא אשם חלוי ועד שיודע לו שביא חטאתו ג) האשה שיש עליה חטאת העוף ספק בגון ספק אם נפל הפילה או רוח הפילה ועבר עליו יום"כ כו' סמני שהחטאת שבביאה מכשרתה ליכל בזבחים ולא משום חטאת קא מתיא: אם משנמלקה • מספק אח"כ נודע לה שודאי נפל הפילה הרי זו תקבר הואיל ונמלקה כשעדיין ספק לה דספק חטאת אינה נאכלת משום דאית בה תרי איסורין דספק חולין בעזרה הוא וספק נבלה היא משום הכי תקבר: אמר רב כיפרה • כלומר שאעפ"כ עלה לה בחובתה הואיל ונודע לה אי הכי כיון דכיפרה בו אמאי תקבר תאכל לכהנים לא מטמא דאמר שמעון בן יוחאי אמר רבי אלעזר אם אמר לה הרי זו חטאתי אינה נאכלת • דסתניתין בנודע לה שלא ילדה מיירי דאסור לאכול משום נבלה ותחלין דויא בינו ביני דהיינו בהגאה ומאי דתיקבר דרב וכיפרה אדרא איתמר דא